

Çıkmaz

— *sinan-kardas* · 12 Mart 2010

çıkılmaz

arka sıralar evimdi köhne sınıflar vatanım,
susunluğum derdim olurdu sessiz sessiz yazarım
yorgunluğum vardı bitmek tükenmek bilmez
mum gibi erirdim belki de
ama yoktu bir atışlara veripte yakanım

düşünmek ve yapmak arasında geldim gittim yıllarca
yokluğunu hissettiğim değerleri bekledim
vazgeçtiğim için suçlamazdım kendimi
her yeni başlangıç beni tekrar tekrar yordukça
her birine bir sebep bir mazaret besledim.

avunmak boştu aslında benim için amaçsa yoktu
sonuç hayaldi zaten kabullenmekte kolaydı.
ileri, gidilmeyecek kadar tehlikeli
arkamda ise hep pişmanlıklar
çıkılmaz bu olsa gerek derdim kendime
yardım istemiyorum uzak durun benden dostlar.

kalıp yüzleşmek mi sebepsiz acılarla
yoksa kaçıp unutmak mı gerek bilemiyorum
her düşünce devamını getirdikçe
ben hiç bir yere gidemiyorum.
susmaya devam yine, düşünceler yine sessiz
ne zaman bitecek yorulduğum ben
uyanmak istiyorum.

koşmayı becerebilseydim hayatta
ve zamanında konuşmayı
bilmiyorum belki de yazamazdım
bir kere olsun anlansaydı hayat beni
mümkünü yok duramazdım
ben bu değilim, sözlerim tükeniyor

durup düşünmek nafile, vakit geçiyor
ama uslanmıyorum,
yazık bir şiir daha bitiyor